

VII.

Betrænkning

over

Statsrevisorernes Beretning angaaende Statsregnskabet for Finants-
aaret 1852—53.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

A.

Idet undertegnede Udvalg herved skal afgive sin Betænkning over Statsrevisorernes Beretning om Statsregnskabet for 1852—53, kan det med Hensyn til alle de almindelige Betragtninger, der knytte sig til Statens Regnskabsvæsen og Rigsdagens Forhold til samme, henholde sig til de i de tvende foregaaende Aar afgivne Betænkninger, og de derom paa Rigsdagen stedfunde Forhandlinger. I flere Henseender er derved vundet en større Klarhed i Forestillingerne og en anerkjendt Praxis, og forsaavidt enkelte Tvivl endnu henstaae uopløste, turde der for Drebliffet være faa meget mindre Anledning til derom at optage Discussionen, som Fællesforfatningens § 55 for den vigtigste Deel af Statens Regnskabsvæsen bebuder en ny og — som man maa haabe — bedre Ordning, der ikke vil blive uden Indflydelse paa den Deel af samme, som fremdeles skal vedblive under Rigsdagens Control.

Udvalget skal derfor strax vende sig til den hele Række af enkelte Poster, hvorom Rigsdagens Beslutning aafes. Man vil uden Tvivl snart komme til at betragte selve Revisorernes Beretning som det motiverede Forslag, der foreligger til Afstemning, saa at et Udvalgs Betænkning derover vil kunne indskrænke sig til at begrunde de Ændringsforslag, som man maatte finde Anledning til at fremsætte; men da dette forudsætter en noget forandret Ordning af Revisionens Arbejde, har Ud-

valget troet endnu denne Gang at maatte følge den hidtil brugte Fremgangsmaade ved selv at gjøre Indstilling til samtlige de Beslutninger, der skulle undergives Thingets Afgjørelse. Disse ville dog slutte sig til Revisorernes Forslag i alle de Tilfælde, hvori man ikke finder tilstrækkelig Anledning til at fravige den Opfattelse af det paagjældende Forhold, hvorfra de ere udgaaede; thi at tilveiebringe en eensartet, consequent gennemført Terminologi kan kun være Revisorernes Sag, som vist efter de ved Sagens Forhandling givne Bink ville søge at afhjælpe de Mangler, der i saa Henseende endnu maatte staae tilbage. Kun de Poster, hvori Udvalget er kommet til et andet Resultat, ville være Gjenstand for Undersøgelse i selve Betænkningen, idet de yderligere Oplysninger om alle andre Punkter ville kunne henvises til den mundtlige Forhandling.

En Post, der ikke giver Anledning til Indstilling, troer Udvalget her først at burde fremhæve. Da der i Regnskabets Slutning nemlig er opsørt et Beløb som Overskud af de slesvigiske Intrader, og der var Anledning til at formode, at der fra de dert indbefattede Domaineintrader kunde forlods være fradraget en Sum, der maa ansees for en særlig Udgift for Hertugdømmet Slesvig, har Udvalget